

Łęsim piórem

pienia i twórczego zaangażowania czytelnika a zarazem przewrotna i pełna ironii. Duławski jest znakomitym obserwatorem, jego widzenie świata jest widzeniem analitycznym, choć pełnym niedopowiedzeń i świadomych przemilczeń. Poezja Duławskiego, choć czytelna już w konkretnym kontekście historycznym, ma walor przede wszystkim uniwersalny, jest kluczem дарowanym nam od autora do odczytania rzeczywistości właśnie tak rozumianej.

Piotr Linek

CZAS

Czas
przykuł mój wzrok
do twarzy ratusza
czas
szaty Moranda
zdarł z kamienic
i koronę z głowy orła
czas
pręgierz z rynku skradł

bezprawie

PEJZAŻ

"Carpe diem"
Horacjusz

Córko
jesień podchodzi
jak orient
latarnie zapala
na polach
a ja
otwieram niebo kluczem
zamykam w stodołach
nuty ptaków
nie dostrzegam
sterowców niosących
wodę z zachodu
dnia który
dosiadł ferrari

i cienia z laską

Rajmund Edward Duławski

"Stan skupienia"

Zamojskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk

Zamość 1990

ciąg dalszy na str. 2

W styczniu br. ukazało się 5 tomików poetyckich sygnowanych przez Zamojskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk. Fakt ten warty jest odnotowania z co najmniej 3-ech względów. Po pierwsze: rzadki to wypadek by pozycje aż 5-ciu autorów z jednego miasta ukazały się w tym samym czasie. Po drugie: wszyscy autorzy są mieszkańcami naszego regionu. Po trzecie wreszcie: wydawnictwa owe są debiutami książkowymi zamojskich poetów: Marii Duławskiej "Otwarcie dłoni", Rajmunda Edwarda Duławskiego "Stan skupienia", Józefa Andrzeja Misiury "Sciemnia się na drogach", Antoniego Władysława Różańskiego "Psalmy Uliczne" oraz piszącego te słowa Piotra Linka " ... na biegunach".

Najciekawsza - w moim przekonaniu - jest książeczka Rajmunda Duławskiego "Stan skupienia". Trzeba przyznać, że zawartość tego tomiku to poezja niełatwa w odbiorze, wymagająca orientacji nie tylko w literaturze, ale kulturze szeroko rozumianej. Poezja wymagająca pełnego sku-

"Jesienniejąca", cicha, wyciąga
 otwartą dłoń właśnie do ciebie.
 Na tej dłoni wszystko, co ma w so-
 bie: radość, smutek, rozczarowanie,
 niewiara - klucz do duszy. W zamian
 za to M. Duławska pragnie tylko
 /albo aż/ czułego słowa i zrozu-
 mienia kobiety, której "zabrakło
 twojego spojrzenia". Ale pełna
 kobiecości i delikatności nie za-
 myka się egoistycznie w kręgu
 intymnych relacji. Z niebywałym po-
 czuciem piękna, subtelnym spojrze-
 niem maluje to, czego zabiegani
 nie zauważamy: "miasto zmęczone
 jak zbieg", "wieczór-co-nakłada
 turbany drzewom" i "zmęczeniem
 osiada na oczach domów". Jest też
 w tomiku Duławskiej miejsce na
 chwilę refleksji. To zaduma nad
 znikomością i niemocą człowieka
 wobec praw natury /"w akcie poczę-
 cia dostałam śmierci ziarno",
 "podeszła do mnie jesień jak apo-
 kalipsa"/. Ale nie ma w tych wier-
 szach wyzwania, nie ma buntu - jest
 natomiast pokorna zgoda kobiety na
 to, co nieuniknione. Na czym pole-
 ga urok tych wierszy - trudno po-
 wiedzieć. Może bezpośredniość, pro-
 stota języka a zarazem ciekawe me-
 tafory, bliskość tematów i odczuć.
 Z pewnością jednak, warto poświę-
 cić chwilę czasu na próbę odnale-
 zienia siebie podczas lektury to-
 miku Marii Duławskiej "Otwarcie
 dłoni". "

Renata Małgorzata Choroś

POCZĘCIE

człowiek z krzykiem
 się rodzi

śmierć przychodzi
 na palcach

wiersz pulsuje
 jak serce

bez prawa wyboru

KRAJ ŚRODKA

pod Bramą
 Niebiańskiego Spokoju
 pełna gala

piłat wrzeźbiony
 w gąsienicę czołgu
 zdjął białe
 rękawiczki

czerwone wody
 Żółtej Rzeki

jak defilada

Maria Duławska

"Otwarcie dłoni"

Zamojskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk

Zamość 1990

Recenzje pozostałych trzech tomików
 zamieścimy w przyszłych numerach
 naszej gazety.

azeta
 KRASNOBRODZKA

DODATEK
 POIETYCKI